

**GALERIJA
FORUM**

KULTURNO-INFORMATIVNI
CENTAR ZAGREB
TESLINA 16, tel. 421-144

17. 10. – 10. 11. 1990.

VLADIMIR GAŠPARIĆ

GAPA

Izdavač
Published by
GALERIJA FORUM
KULTURNO
INFORMATIVNI
CENTAR ZAGREB
Teslina 16, Tel. 421-144

Za izdavača
For the Publisher
BRASLAV KARLIĆ

Urednik kataloga
Catalogue editor
VIŠNJA KNEZOCI

Predgovor
Foreword
GIORGIO SEGATO

Grafički urednik
Layout
IVICA STANČIN

Prijevod na hrvatski i engleski
Croatian and english translation
JANKO PARAVIĆ

Fotografije
Photographs
STANKO VRTOVEC

Likovna postava
Exhibition layout
VLADIMIR GAŠPARIĆ GAPA
VIŠNJA KNEZOCI

Plakat
Poster design
IVICA STANČIN

Tisak plakata
Poster printed by
ŽELIMIR BAKOVIĆ

Tisak
Printed by
VJESNIK - AGENCIJA ZA MARKETING

Naklada
Printed in
500 copies

VLADIMIR GAŠPARIĆ

GAPA

Vladimir Gašparić Gapa, kipar i fabulist, putnik kroz imaginarni "izvanvremenski i izvanprostorni" svijet, nije se još vratio u "naše" ograničenije egzistencijalne dimenzije: nakon drva otkrio je crni skandinavski granit i uronio u njega kao u onirički, evokativni prostor gdje se "oblik" sažima magijom svjetla što se nježno nabire, klizi, miluje, gladi, otvara rane pravilnih usana. Njegove tople skulpture uvijek iznenađujućih i "različitih" tonaliteta, izvedene u živom materijalu - drvetu - koje je tako duboko ukorijenjeno u kulturi, povijesti, tradiciji, taktilnoj senzualnosti, kao da su se okamenile, pa čak u određenom smislu i zamrznule u strogi, hijeratski, totemski oblik koji s jedne strane pobuđuje tajne nemire povezane s biti udaljenog ili zbitog doživljaja, a s druge nastavljaju fantastičnu priču kroz heraldičke sinteze.

Gapina imaginacija mijenja pravila umjetničke igre: s kretanja materije, s rječite plastične geste, izražajne i bogate narativnim slučajnostima koje su animirale prostor skulpture, on prelazi na kretanje svjetla preko kompaktne materije, s kratkim i rijetkim varijacijama ritma zahvata, više aluzivnim nego deskriptivnim, i materija sama postaje aktivan prostor, mjesto animacije koja osvaja i upija opažaj. Duhovi imaginarnog arhaičnog svijeta (već viđenog i proživljenog, ali i svijeta fantastičnih predviđanja budućnosti koju je sve teže prefigurirati) izraženi nemirnim oblicima snažne dramske izražajnosti, koja ponekad prelazi i u razdraženost, ustupaju mjesto pred sintezom energije - posve implicitne, aluzivne, intenzivno poetske i bogate duhovitom i suptilnom ironijom - sa šarmom "sugerirane" poezije, elegancijom amblema koji ocrta prostor bez nekadašnje agresivnosti, magijom oblika koji ulaze u skladan dijalog sa svjetlom ne lomeći njegov tok već modulirajući svjetlo i ističući varijacije njegova puta, boje i tona.

U dodiru s novom materijom razvoj priče iskazane konjima, obojenim jahačima i anđelima doživio je iznenadnu internalizaciju i - ako hoćete - spiritualizaciju u širem smislu gubitka vizualne težine i agresivnosti u korist širenja osjeta. Budući da je po prirodi mnogo manje iluzorno od slikarstva, kiparstvo lako postaje amuletski ili totemski predmet koji posjeduje magičnu moć spajanja neba i zemlje, osiguranja kontinuiteta materije i prostora, tijela i duha, stvarnosti i sna. Neumoljivi ritam "fantastičnih jahanja" u Gapinim pričama - punih pozivanja i citata, od primitivne i pučke umjetnosti - "igrački" za djecu, od adolescentskih maštanja o predmetima, oblicima i materijalima od Giacomettijevih ljudskih i Marinijevih konjičkih dramatizacija - smirio se u konciznom, simboličkom obliku sna i bajke, ali ne više opisanog već otvorenog, razigranog u odnosu prema svjetlu, a stoga i prema opažaju i nastavljanju imaginacije, zahvaljujući i malobrojnim "znakovima" koji oživljuju površinu dajući "karakter" volumenu.

"Kralj", "Vučica", "Crno sunce", "Glava ratnika", "Obelisk", "Prema prirodi", "Plamteći konj" i dalje intimno upućuju na svijet bajke i imaginacije, promatrani "izvan povijesti" ali se istodobno i uglavnom odlikuju značajkama bitnih plastičnih događaja, skulptura, poetskih deklinacija materije u prostoru, maksimalno suženih premda zadržavaju maksimalni kapacitet širenja osjeta i evokativnog poticaja. Ova djela potvrđuju Gapu kao autentičnog "kipara" koji znade u potpunosti istaknuti bitne odlike materije, volumetrijske odnose s prostorom i u prostoru, osebuji tonaliteta obrađene plastične tvari, njegovu zbitu fizikalnost koja se ipak razriješava - kroz čisti rez kojim svjetlo klizi glatkim oblikom - u tajnovitoj, dapače magičnoj igri *chiaroscuro*. Ona ulijeva djelu auru hijeratske monumentalnosti, sakralni dah koji ga pretvara u predmet meditacije, u oblik koji je istodobno i arhetipski, arhaičan, ovovremenski i budući, jer je tijesno povezan s dubokim nukleusima kolektivnog pamćenja među kojima se Gapa oduvijek kretao vješto i s ležernom djelotvornošću, opipavajući i birajući ovdje i ondje kako bi na površinu iznio fragmente priča o prirodi i čovjeku. Gapa ih istančanom plastičnom osjetljivošću pretvara u nove toteme, u trenutke pomirenja stvarnosti i transfigurativne i kreativne fantazije, u krajnje simbolične oblike s velikim nabojem egzistencijalne energije i u rafinirano i samosvojno moduliranje poetske imaginacije.

Vladimir Gašparić, Gapa, scultore favolista, viaggiatore nell'immaginario 'al di là del tempo e dello spazio', non è ancora rientrato nelle 'nostre' più limitate dimensioni esistenziali: dopo i legni ha scoperto il nero granito scandinavo e vi si è immerso come in uno spazio di sogno, di evocazione, dove la 'forma' si condensa per magia della luce che scivola, s'increspa dolcemente, carezza, leviga, apre ferite dalle labbra regolari. Le calde sculture, di cromie sempre sorprendenti e 'diverse', in una materia viva e profondamente radicata nella cultura, nella storia, nella tradizione, nella sensorialità tattile com'è il legno, si sono pietrificate, in certo senso raggelate in una forma austera, ieratica, totemica, che, da una parte, solletica inquietudini segrete, pertinenti a nuclei di esperienza rimossa o compressa, dall'altra continuano il racconto fantastico per sintesi araldiche.

L'immaginazione di Gapa cambia le regole del gioco artistico: dal movimento della materia, dal gesto plastico eloquente, espressivo e ricco di accidentalità narrative che animavano lo spazio in cui s'inseriva la scultura, egli trascorre al movimento della luce sulla materia compatta, con solo brevi e rare variazioni nel ritmo di interventi più allusivi che descrittivi, la quale diventa essa stessa spazio attivo, luogo di animazione che cattura e assorbe la percezione. I fantasmi dell'immaginario arcaico (quello retrovisivo, del già vissuto, ma anche quello della prospezione fantastica in un futuro sempre più difficile da prefigurare), espressi in forme inquiete di forte drammatizzazione espressiva, a volte anche esasperata, cedono il posto a una sintesi di energia tutta implicita, ammiccante, intensamente poetica e ricca di arguta e sottile ironia, con il fascino della poesia 'suggerita', l'eleganza dell'emblema che disegna lo spazio senza più aggredirlo, la magia di forme che dialogano armoniosamente con la luce senza frantumare il flusso, ma modulandola ed esaltandone le variazioni di percorso, di timbro e di tono.

L'esplicarsi del racconto nei Cavalli, nei Cavalieri colorati e negli Angeli ha subito, a contatto con la nuova materia, una repentina interiorizzazione e, se si vuole, spiritualizzazione, nel senso più lato di perdita di peso e di aggressività visiva a vantaggio di un'espansione del senso. La scultura, essendo per natura molto meno illusoria della pittura, diventa facilmente oggetto amuletico o totemico investito di poteri magici di congiunzione tra cielo e terra, di continuità tra materia e spazio, di carne e spirito, di realtà e sogno. Il ritmo incalzante delle 'cavalcate fantastiche' dei racconti di Gapa - densi di riferimenti e di citazioni, dall'arte primitiva e popolare alle sculture 'gioco' per bambini, dalle fantasie adolescenziali su oggetti, forme e materie fino alle drammatizzazioni umane di Giacometti ed equestri di Marino Marini - ha trovato quiete in una forma concisa, emblematica del sogno e della favola, ma non più descrittiva e piuttosto, opera aperta, mobilissima alla luce e, di conseguenza, alla percezione e alla continuazione immaginativa, anche in virtù dei pochi 'segni' che animano la superficie dando 'carattere' al volume.

Il 'Re', 'La lupa', 'Sole nero', 'Testa di guerriero', 'Obelisco', 'Portale', 'Verso la natura', 'Cavallo fiammeggiante', conservano un'intima suggestione all mondo favolistico e all'immaginario, contemplati 'fuori storia', ma, allo stesso tempo, si connotano principalmente come eventi plastici essenziali, sculture, declinazioni poetiche della materia nello spazio rastremate al massimo ma che, pure, conservano la massima capacità di espansione di senso e di sollecitazione evocativa. In queste opere Gapa si conferma 'scultore' autentico, che sa esaltare appieno le qualità intrinseche della materia, i rapporti volumetrici con lo spazio e nello spazio, la particolare cromia della sostanza plastica trattata, la sua compatta fisicità che, tuttavia, nel taglio netto che fa scivolare la luce sulla forma polita, si scioglie in un misterioso e davvero magico gioco chiaroscurale. Questo infonde all'opera un'aura di ieratica monumentalità, un respiro sacrale che ne fa oggetto di meditazione, forma archetipale, arcaica e insieme anche del nostro tempo e del futuro, perché intimamente connessa ai nuclei profondi della memoria collettiva, tra i quali Gapa ha sempre mostrato di sapersi muovere agilmente e con disinvoltata efficacia, tastando e cogliendo qua e là per portare in superficie frammenti di storie della natura e dell'uomo. Con acuta sensibilità plastica, Gapa li traduce in nuovi totem, in momenti di riconciliazione tra realtà e fantasia trasfiguratrice e creativa, in forme altamente simboliche di concentrazione di energia esistenziale e di un raffinato e originale modularsi dell'immaginario poetico.

Vladimir Gašparić Gapa, sculptor and fabulist, traveller in the imaginary "beyond time and space", has not yet returned to "our" time limited existential dimensions: after wood he has discovered black Scandinavian granite and plunged into it as if into a dreamlike, evocative space where "form" is condensed by the magic of the light that slides, gently drapes, caresses smooths, opens up wounds of regular lips. His warm sculptures of always surprising and "diverse" tones, produced in a material as live and as profoundly rooted in culture, history, tradition, tactile sensoriality as wood, have become petrified, in a way frozen in an austere, hieratic, totemic form which, on the one hand, arouses secret anxieties related to nuclei of removed or compressed experience, and, on the other, sustains the fantastic story through heraldic synthesis.

Gapa's imagination changes the rules of the art game: from the movement of matter, from the plastic gesture - eloquent, expressive and abounding in narrative casualness which animated the space in which his sculpture was integrated - he has turned to the movement of light along compact matter, with only brief and rare variations in the rhythm of his interventions, allusive rather than descriptive, in which matter itself becomes active space, the point of animation which captures and absorbs perception. The ghosts of the imaginary archaic world (the one already experienced but also the fantastic foreseeing of the future whose prefiguration becomes ever more difficult) expressed in testless forms distinguished by a strong and dramatic, occasionally even exasperated expressiveness, give way to a synthesis of energy - implicit, allusive, intensely poetic and rich in keen and subtle irony - with the charm of "suggested" poetry, the elegance of the symbol which no longer attacks the space while designing it, the magic of forms in harmonious dialogue with light without fracturing its flow, but modulating it and enhancing the variations of its path, timbre and tone.

In contact with new matter the development of the story told through Horses, painted Horsemen and Angels has undergone a sudden internalization and, if you like, spiritualization in the broader sense of loss of visual weight and aggressiveness to the advantage of expanded sense. Being by virtue of its nature much less illusory than painting, sculpture easily becomes an amulet or totemic object given the magic power of conjunction of heaven and earth, of continuity of matter and space, flesh and spirit, reality and dream. The pressing rhythm of the "fantastic rides" in Gapa's stories - thick with references and quotations, from primitive and popular art to "play" sculptures for children, from adolescent fantasies about objects, forms and materials to Giacometti's human and Marino Marini's equestrian dramatizations - has found peace in a concise, emblematic form of the dream and of fable, no longer descriptive but open, highly mobile to light and, hence, to perception and imaginative continuation, also by virtue of the few "sings" that animate the surface giving "character" to the volume.

The King, The She-wolf, The Black Sun, The Warrior's Head, The Obelisk, The Portal, Towards Nature, Flaming Horse - they all retain an intimate suggestion of the world of fable and of the imaginary, viewed "outside of history" but, at the same time, distinguished mainly as essential plastic events, sculptures, poetic declinations of matter in space, reduced to the utmost and yet preserving the maximum capacity of expanding sense and evoking stimulus. These works confirm Gapa as an authentic "sculptor" capable of fully enhancing the intrinsic qualities of matter, the volumetric relationships with space and within space, the particular tone of the treated plastic substance, its compact physicalness which is nevertheless resolved - through the neat cut that makes light slide along the smooth form - in a mysterious, indeed magic chiaroscuro play. This gives his work an aura of hieratic monumentality, a sacral breath which makes it an object of meditation, a form which is archetypal, archaic, of our time and of the future at one and the same time, because it is intimately connected with the profound nuclei of collective memory - and Gapa has always been able to demonstrate his agility and casual efficiency in moving among them, feeling and plucking, here and there, fragments of stories about nature and man in order to bring them to the surface. Gapa's keen plastic sensitivity translates them into new totems, moments of reconciliation between reality and transfiguring and creative fancy, into highly symbolic forms which concentrate existential energy and a refined and original modulation of the imaginary poetic world.

Let, 1990
pozlaćeno drvo, 83x25x8 cm

Crni oblik imaginacije, 1990
švedski granit, 48x29x9 cm

Crni oblik vremena, 1990
švedski granit, 99x34x16 cm

Crni oblik nastajanja, 1990
švedski granit, 68x39x15 cm

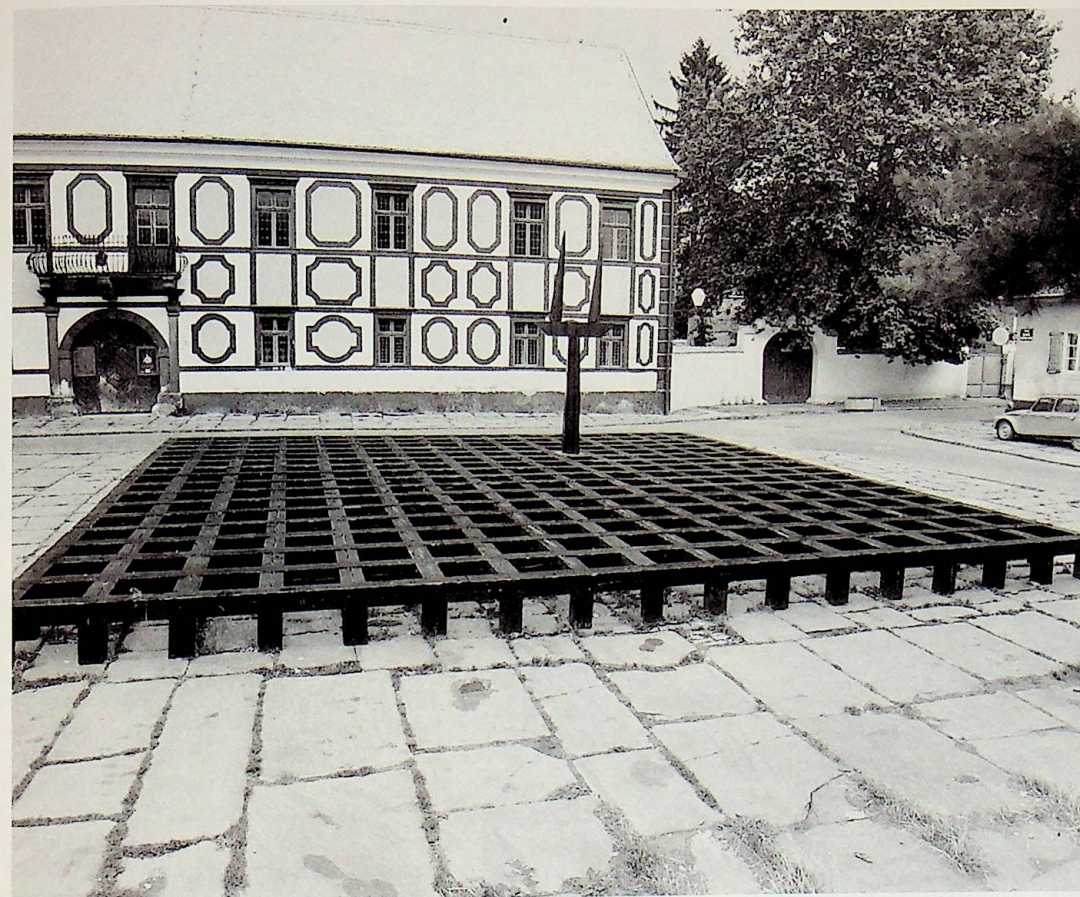
Izvan vremensko bijelo postojanje, 1990
drvo, 61x56x48 cm

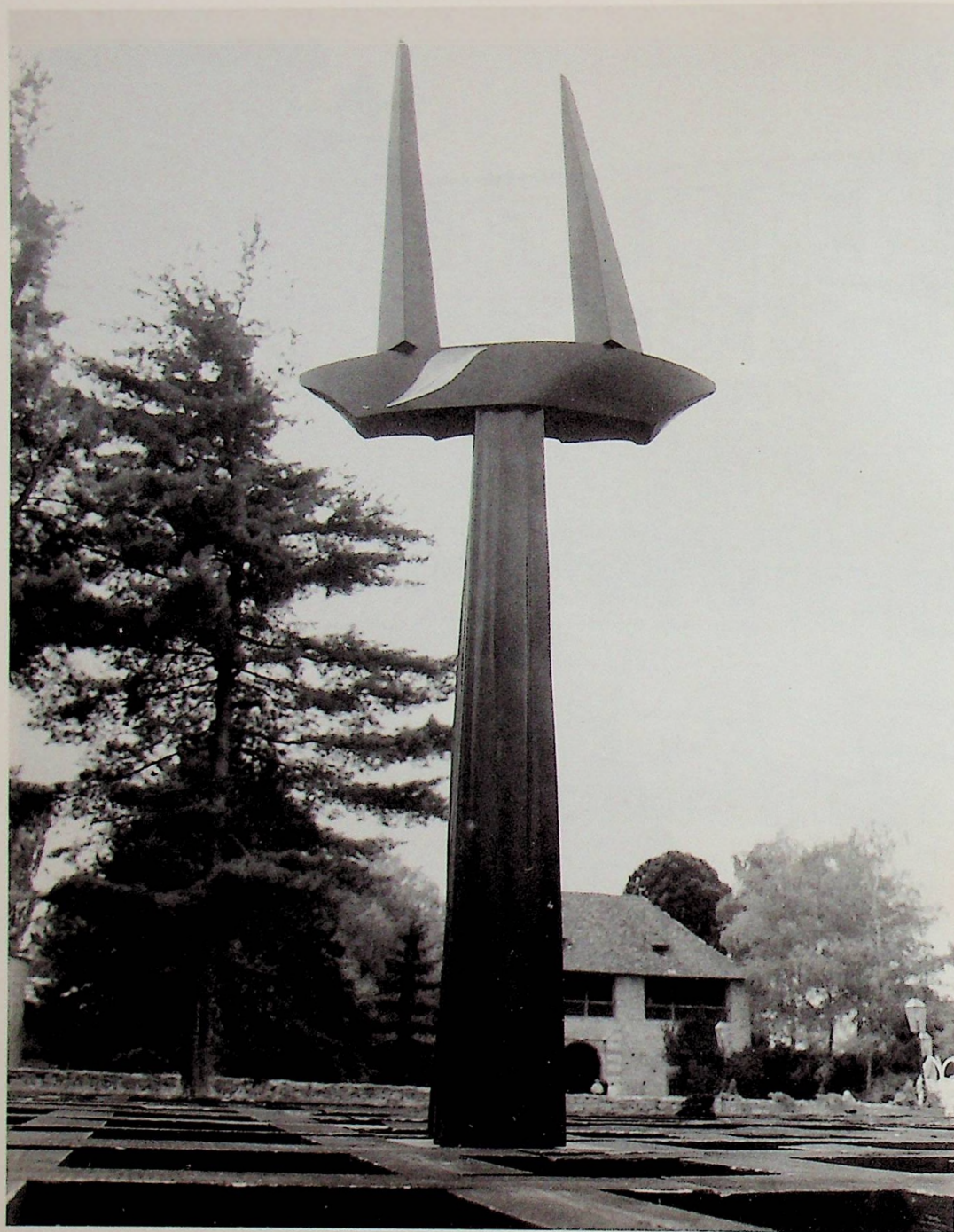
Žena, 1990
švedski granit, 106x50x25 cm

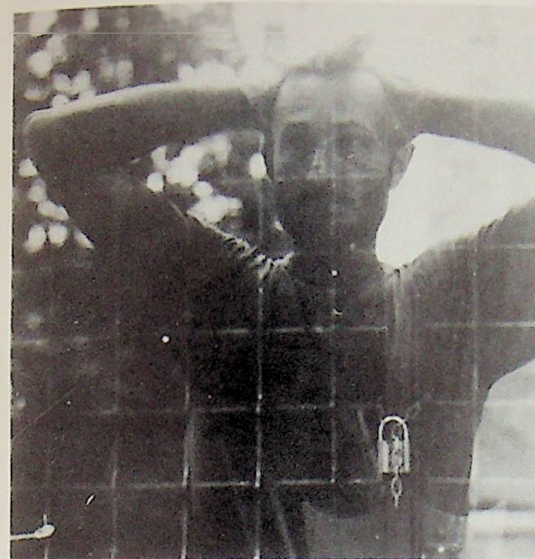
Crni oblik kretanja, 1990
švedski granit, 68x39x10 cm

Ljetna pozornica , Trg Miljenka Stančića, Varaždin
drvo, 12x12 m

Totemski oblik, 1989
švedski granit, 420x140x43cm

ŽIVOTOPIS

Rođen 25. kolovoza 1951. u Hodošanu kraj Čakovca. Osnovnu školu i gimnaziju pohađao je u Varaždinu. Studirao kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu (1970-1975) i diplomirao u klasi prof. V. Michielija. Po završetku studija radio u Majstorskoj radionici prof. Sabolića. Studijski boravio u Italiji (1975), Švedskoj (1975 i 1988), Austriji (1985) i SR Njemačkoj (1985 i 1989). Za vrijeme boravka u Italiji (Rim) upoznao talijanskog kipara Giacomme Manzua. Djela mu se nalaze u Gradskom muzeju Varaždina, Muzeju Ptuja, Museum St. Wendel, u privatnim zbirkama u zemlji i inozemstvu, te u javnim prostorima Zagreba, Varaždina, Ličkog Osika, Dreieicha i Nanta.

BIOGRAPHICAL DATA

Vladimir Gašparić-Gapa. Born 25 August 1951 at Hodošan near Čakovec (Croatia). Completed elementary and secondary education at Varaždin. Studied sculpture at the Academy of Fine Arts in Zagreb (1970-1975) and graduated in the class of Professor V. Michieli. Worked in the Master Workshop of Professor Sabolić. Study trips to Italy (1975), Sweden (1975, 1988), Austria (1985), Federal Republic of Germany (1985, 1989). During his stay in Italy (Rome), he met the Italian sculptor Giacomme Manzu. Sculptures in the City Museum of Varaždin, Municipal Museum of Ptuj, Museum St. Wwndel, in private collections in Yugoslavia and abroad, and in open spaces in Zagreb and Varaždin, Lički Osik Dreieich, Nanto.

BIOGRAFIA

Nato il 25 agosto 1951 a Hodošan presso Čakovec. A Varaždin frequenta la scuola elementare e il liceo. Ha studiato la scultura all' Accademia di Belle Arti di Zagabria dal 1970 - 1975 nella classe del professore V. Michieli. Collaboratore dello studio del prof. Sabolić. Ha studiato in Italia (1975), Svezia (1975 e 1988), Austria (1985) e Germania (1985 e 1989). In Italia l'autore fa conoscenza con lo scultore Giacomme Manzu. Le sue opere si trovano nel Museo municipale di Varaždin, Ptuj, Museum St. Wendel, collezioni private in Jugoslavia e all'estero, e anche esposte in spazi pubblici di Zagabria, Varaždin, Lički Osik, Dreieich e Nantes.

SAMOSTALNE IZLOŽBE / ESPOSIZIONI / ONE-MAN EXHIBITIONS

- 1981.
VARAŽDIN, Srednjoškolski centar "Gabrijel Santo", 20.5 -5.6.
VARAŽDIN, Gradska galerija, 22.11 - 30.12.
- 1982.
ČAKOVEC, Muzej Medimurja, 15.3 - 5.4.
- 1985.
ZAGREB, Umjetnički paviljon, 11-31.12.
- 1986.
VARAŽDIN, Gradska galerija, 28.3 - 10.5.
BEOGRAD, Umetnički paviljon "Cvijeta Zuzorić", 11-31. 2.
PTUJ, Razstavni paviljon "Dušana Kvedera", 20.5 - 5.6.
ZAGREB, Galerija Međunarodnog slavističkog centra Hrvatske Zagrebačka slavistička škola, Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, 29.7 - 30. 10.
- 1988.
ST. WENDEL, Galerie Pfeifer, 20. 1 20.2.
- 1989.
DREIEICH, Bürgerhaus 3 - 23. 9
- 1990.
ZAGREB, Galerija Forum, 18. 10 - 10.11.

KATALOG

Crni oblik postojanja, 1990
švedski granit, 31x16x14 cm

Crni oblik kretanja, 1990
švedski granit, 68x39x10 cm

Crni oblik žene, 1990
švedski granit, 53x39x10 cm

Žena, 1990
švedski granit, 106x50x25 cm

Crni oblik imaginacije, 1990
švedski granit, 48x29x9 cm

Crni oblik nastajanja, 1990
švedski granit, 68x39x15 cm

Let, 1990
pozlaćeno drvo, 83x25x8 cm

Neprolaznost sadašnjosti, 1990
švedski granit, 62x34x11 cm

Izvan vremensko bijelo postojanje, 1990
drvo, 61x56x48 cm

Arhaična prisutnost, 1990
švedski granit, 193x43x27 cm

Akt, 1990
švedski granit, 116x13x3 cm

Ptica, 1990
drvo, 98x50x18 cm

Crni oblik želje, 1990
švedski granit, 64x51x30 cm

Izvan vremenska čežnja, 1990
švedski granit, 54x33x10 cm

Ponavljjanje sadašnjosti, 1990
švedski granit, 77x15x8 cm

Crni oblik vremena, 1990
švedski granit, 99x34x16 cm

Sveobuhvatna sadašnjost, 1990
švedski granit, 115x29x10 cm

Sadašnjost sa sjećanjem na sadašnjost, 1990
švedski granit, 85x28x18 cm

Plavi cvijet, 1990
drvo, 60x22x17 cm

Prelet sjećanja, 1990
drvo i željezo, 40x32x9 cm

Proljetni oblik, 1990
drvo i mramor, 214x41x28 cm

Plavi oblik, 1990
drvo, 77x68x52 cm

ČLANOVI GALERIJE FORUM MEMBERS OF THE FORUM GALLERY

KOSTA ANGELI RADOVANI
BELIZAR BAHORIĆ
JOSIP DIMINIĆ
IVO FRIŠČIĆ
RAUL GOLDONI (1919–1983)
STANKO JANČIĆ
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
ZLATKO KESER
EUGEN KOKOT
ANTE KUDUZ
FERDINAND KULMER
IVAN LOVRENČIĆ
EDO MURTIĆ
DALIBOR PARAĆ
ŠIME PERIĆ
OTON POSTRUŽNIK (1900–1978)
ZLATKO PRICA
NIKOLA REISER
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
GORANKA VRUS-MURTIĆ

U GALERIJI FORUM IZLAGALI SU EXHIBITIONS IN THE FORUM GALLERY

FERDINAND KULMER
GIUSEPPE ZIGANA
LAZAR VOZAREVIĆ
JOAN MIRO
NIKOLA REISER
EDO MURTIĆ
IVAN LOVRENČIĆ
ZLATKO PRICA
IVO ŠEBALJ
VASKO LIPOVAC
ANTE KUDUZ
ŠIME PERIĆ
ACHILLE PERILLI
OTON POSTRUŽNIK
EMILIO VEDOVA
FRANO ŠIMUNOVIĆ
KSENIIJA KANTOCI
STEVO BINIČKI
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
RICHARD MORTENSEN
IVO FRIŠČIĆ
VIRGILIJE NEVJESTIĆ
MILIVOJE NIKOLAJEVIĆ
LOJZE SPACAL
TONI BENETTON
BOŠKO PETROVIĆ
LJUBOMIR PERČINLIĆ
GORANKA VRUS-MURTIĆ
JOSIP DIMINIĆ
ANTE JAKIĆ
NIKOLA KOYDL
RAUL GOLDONI
PREDRAG NEŠKOVIĆ
DALIBOR PARAĆ
PETAR HADŽI BOŠKOV
BOGDAN BOGDANOVIĆ
ALBERT KINERT
MILE SKRAČIĆ
SPASE KUNOVSKI
BORO MITRIČESKI
FADIL VEJZOVIĆ
PIERO TARTICHIO
VLADIMIR STRAŽA
BELIZAR BAHORIĆ
BRANKO RUŽIĆ
GRAFIČARI IZ HAMBURGA
SUVRREMENI UMJETNICI IZ
SR MAKEDONIJE
MERSAD BERBER
MIODRAG B. PROTIĆ
STANKO JANČIĆ
ANTE KAŠTELANČIĆ
ROBERT RAUSCHENBERG
KOSTA ANGELI RADOVANI
OTO LOGO
MILAN KONJOVIĆ
PETAR MAZEV
GUALTIERO MOCENNI
LJUBOMIR KARINA
RATKO JANJIĆ-JOBO
STOJAN ČELIĆ
ISMAR MUJEZINOVIĆ
EUGEN KOKOT
ŽIVA KRAUS
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
MAJA DOLENIĆ-MALEŠEVIĆ

DRAGO TRŠAR
ANDREJ JEMEC
ELIZABETH FRANZHEIM
SUVRREMENA UMJETNOST
KOSOVA
JEAN MESSAGIER
TADEUSZ LAPINSKI
IVO KALINA
MATKO TREBOTIĆ
GRUPA MLADIH AUTORA IZ
ZAGREBA
ANTE MARINOVIĆ
MUSLIM MULLIQI
AGIM CAVDARBASHA
OLGA JANČIĆ
ZLATKO KESER
ĐURO PULITIKA
SLAVKO KOPAČ
SHYQRI NIMANI
LUKŠA PEKO
BORIS DOGAN
DORA KOVAČEVIĆ
SOFIJA NALETILIĆ-PENAVUŠA
GLIGOR ČEMERSKI
JOSIP BIFFEL
KUZMA KOVAČIĆ
STANKO POSAVEC
ENGJELL BERISHA-BEFRE
DUŠKO ŠIBL
LJUBOMIR STAHOV
ĐURO SEDER
ŠIME VULAS
JASNA MARETIĆ
ŠPANJOLSKO KIPARSTVO MULTIPLA
TRINAEST SOVJETSKIH GRAFIČARA
MIRO VUČO
RODOLJUB ANASTASOV
CARLO CIUSI
KAZIMIR HRASTE
KLAVDIJ TUTTA
GIORGIO BORDINI
ZLATKO KAUZLARIĆ-ATAČ
VATROSLAV KULIŠ
STEVAN LUKETIĆ
IVAN LESIAK
JAPANSKA GRAFIKA
ZLATKO ŠIMUNOVIĆ
METKA KRAŠOVEC
NELLA BARIŠIĆ
NANE ZAVAGNO
ANTUN BORIS ŠVALJEK
MLADEN KARAN
MARCELA MUNGER
LJUBO BABIĆ
PERUŠKO BOGDANIĆ
VLADIMIR GAŠPARIĆ-GAPA